

"Spreek Heer, ik luister"

Woensdag 22 maart 2017

Begin van het gebed

Ik zoek een goede plaats en een goede houding om te bidden uit respect voor de ontmoeting met de Heer. Hij wacht op mij. Aan mij om ook zelf aanwezig te zijn. Daarom maak ik het stil in mij. Alles wat in mijn hoofd en mijn hart omgaat laat ik stilaan bezinken, om plaats te maken voor zijn woord. Ik bid dat zijn woord mij moge raken.

Bijbeltekst voor vandaag: Lucas 15, 20-24

"Vader," zei de zoon tegen zijn vader, "ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten." Maar de vader zei tegen zijn slaven: "Haal vlug de mooiste kleren en trek ze hem aan, doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten. Haal het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden."

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

- Als de jongste zoon zijn erfdeel verbrast heeft, en terug naar zijn vader gaat 'om tenminste te kunnen eten', kan de Vader zijn vreugde niet op: zijn 'zoon' is terug!
- Gods liefde is een "zotte" liefde, onvoorwaardelijk en onverdiend.
- Ook voor mij!
- Is dat werkelijk zo? Wat belet mij dat te geloven?

Einde van het gebed

Wanneer de vooropgestelde tijd voorbij is neem ik afscheid op een gepaste wijze - uit respect voor de gastheer, uit dankbaarheid voor zijn woord. Dit kan ik doen met een kruisteken, een buiging, een lied, een persoonlijk gebed.

Terugblik op het gebed

Na afloop blik ik even terug op het gebed, zo mogelijk schriftelijk. Wat heeft mijn hart geraakt? Waar voelde ik me aangetrokken? Wat ging moeilijk? Is er iets dat ik graag zou verdiepen, een zin of een vers dat ik wil onthouden? Wat betekent dit alles voor mijn concrete leven?